

דעצעמבער 7-15 זון-אויסגאנג 7.15 זון-אונטערגאנג 3.31

הכנסה-שנייער

וואָס איז גאָר דעם הכנסה-שנייער, האָבען די בעטרעפֿנדע שטייער-צאָהלער נאָכצאָמאַל דאָס רעכט אין משך פֿון 30 טאָג, פֿון ווען זיי האָבען בעקומען דעם, נאָכצאָמאַל-פלאַטנישטי-פֿרייזשטראַנגען אַ בַקשאַ, אָדער שטייער-אַמט זאָל זיי אַיפֿברענגען די יסודות פֿון דאָזיגען אויס-מאַסט ד. ה. פֿאַרוואַס דער שטייער-אַמט האָט זיי אַויסגעקאָמפּט אָדער הויכען שטייער און נישט קיין קלענערע, מען קען דאָס זעלבס אָיך מינדליך פֿאַרלאַנגען. מוזן קען אַריינבראַנגען אַ רעקורד-גע-בען הכנסה-שנייער אין משך פֿון 30 טאָג נאָכדעם ווי מען האָט דערפֿאַלסטען דעם, נאָכצאָמאַל-פלאַטנישטי-אויב עמיצער האָט אַויסגעבויט אַ ניי וואַוי-הויז, אָדער אַ הויז פֿון וועלכען לכל הפחות 2 דריטל איז בעשטימט פֿאַר וואַוי צוועקען נישט פֿאַר קיין צעשפּאַטען און פֿאַרריקען, אַויסגעבויט אַ שטאַק, אָדער עפּיס צוגעבויט, קען ער בעס-יי-ה-ווערען פֿון צאָהלען הכנסה-שנייער בכלל, ד. ה. אָיך פֿון זיין האַנדעל אָדער אינדוסטריע, אַיבער דעם דאָזיגען ענין האָבען מיר שוין אַ פֿאַר מאָל גענוי געשריבען, מען מוז זיך פֿאַרווערן אָיך דעם געזעץ פֿון 28-טען אָפּריל 1925, דויעניק אַוסטאָו" 51 און אָיך דעם געזעץ פֿון 12 טען דעצעמבער 1930, דויעניק אַוסטאָו" 64 פֿון דעם דאָזיגען יאָהר.

אַרבייטער-רעכט

אויב אַ פּירמע סוחרס נישט קיין אַויסוויי-פֿון אַיבער-שעה'ן, קען דערפֿאַר דער אַרבייטער נישט לידען. ריזונדע און קאָמי-וואַזשאַרען קענען נישט אָנקלענגען זייערע ברויט-געבער אין אַרבייטס-בעריכט. די האַוינונגען פֿון סטרוועסעס געהערען נישט צום לאַקאָטאָרען-שוך, דאָגעגען געהערען יאָ צום לאַקאָטאָרען-שוך די האַוינונגען פֿון הויז-פּערזאָנלעכע און צעמיניסטראַקטאָרען. דער אַרבייטס-געבער איז נישט פּערזאָנל-וואַרטליך פֿאַר אַוואַמאָליקאָטען פֿון אַנאַרבייטער מי בוי, אין דעם פֿאַל ווען דער דאָזיגער אַר-בייטער אַרבייט גאַנץ זעלבס-שטענדיג און ער האָט פּאַכטמאַנישע קוואַליפיקאַציעס ווי למשל אַ מאַנטער (אָדער דעמאָלט ווען ער האָט אַיבער-געגעבען די בוי אַוואַנטערנעמער.

קויהלען-און בעשפייז-אַקציע פאַר אַרבייטסלאָזע און אַרימע נעכטיגע זיצונג פֿון הילף-פּערוואַלטונג

עס האָט זיך ענטוויקעלט אַ דיסקוסיע, דאָזאָר זעלמאַנאָוויטעס האָט ערקלערט, אָדער וועט אין דער דיסקוסיע נישט געהערן קיין אַנטווייל, ווייל ער האָלט, אָד דאָס געלט, וואָס וועט פּערזאָנל-דעם ווערען אָיך אַויסצוהאַלען די נייע מורי הויז-ראַות, וואָלט גלייכער געווען צו בעשטימען אָיך שטיצע פֿאַר אַרבייטסלאָזע און אַרימע ביי דער אַיציגער הערשענדיגער גויט. אָיך פֿרנס אָדווי, וויצמאַן ערקלערט, אָד ער וועט אין דער דיסקוסיע נישט אַנטוויילנעמען, ווייל די נייע אַויסגאַבע וועלען בעלאַסטען דעם ביי-דוועט. די מערהייט אַקצעפּטירט אָבער דעם בעשלוס פֿון דער ראַבינאַט-קאָמיטע און בעשליסט די צוויי צוויי נייע מורי הויזראַות צו געבען שכירות פֿון 1-טען יאַנואַר 1931. דער פֿאַרשלאָג פֿון אָדווי, וויצמאַן צו בעשט-מען פֿאַר זיי די שכירות ערשט פֿון 1-טען יאַנואַר 1932 איז אַפּגעוואָרפֿען געוואָרען. די שכירות פֿאַר די נייע מורי הויזראַות איז בע-שטימט געוואָרען צו זעקס הונדערט זל, אַ חודש. עס איז בעשלאָסען געוואָרען צו העכערען די שכירות פֿון די נישט-עטאַבלישטע מורי הויזראַות משה ווייס און שלמה מורי הויזראַות זענען בעשטימט אָיך 500 זל, אַ חודש.

דאָר אַנ'אַרענטריכער מענש

דערשרעקט זיך נישט פֿאַר די דראַהונגען פֿינ'ס שווינדלער און בעקומט נאָך אַ פּסה פֿון 6 חדשים. עדמונד הוינאָך איז פֿאַר דריי יאָהרען געווען אַן אַנגעשטעלטער אַין אַ וואַרשעווער פּירמע, וואו ער האָט זיך געשאַפֿען אַ גרויס פּערטוריען, טרעפט זיך אַ מעשה, אָד ער פֿאַהרט אַוועק קיין לאָדווי, קאַסיט אַיין אַ גרעסערען בעטראַג געלט און אַנשטאַט עס אַפּאָפּירירען קיין וואַרשע האָט ער עס פּערטאַבלע-וועט מיט זיינער אַ צופּעליגער בעקאַנטער, וואָס ער האָט ערוואַרבען אין לאָדווי. ווען ער האָט זיך געכאַפט אָד פֿון די איינגעקאַסירטע סוויצענדי זאַלעס איז ביי איהם גאַרנישט געבליבען האָט ער שוין מורא געהאַט צו קומען קיין וואַרשאַ. מ'האַט איהם אָבער געכאַפט. געמשפט און פּעראַורטיילט אָיך 8 חדשים תּפּיסה.

פּאַרויטשניק ווערט געמשפּט פאַר בעניצען זיך מיט אַפּאַלשער מאַטורע

אַסט ווערט אין לאָדווי אַ טומעל מיט פּאַלשע מאַטורעס, מ'זאַפט אַ פֿאַר שולדיגע, מ'בעשטראַפט זיי, און אין אַ צייט אַרום שווימט ווידער אָיך אַ מאַטורע-פּעפּער, מיט אַ קורצער צייט צוריק אין די לאָדווער אַויספּאַרשונגס-מאַכט געפאַלען אָיך די שפּו-רען פֿון אַ פּערצווייגטער פּאַבריק פֿון פּאַלשע מאַטורע-צייגנישען. צווישען די פּיל פּערזאָנען וואָס זענען אין דער אַפּערע געווען פּערמישט איז אָיך געווען איינער אַ מיליטעריאַן, די אַויספּאַרשונג

רעדוהציעס איז פּאַבריקען

אין די לעצטע טעג האָט מען אין מעהרערע פּאַבריקען רעדוירט אַ גרויסע צאָהל אַרבייטער. פֿון די גרויסע פּאַבריקען האָט שייבלער און גראַמער אַרויסגעגעבען אַ מודעה, אָד די פּאַבריק ווערט געשלאָסען פֿון 19 דעצעמבער ביזן 6-טען יאַנואַר 1931. דער הויפט-דירעקטאָר פֿון שייבלערס פּאַבריק האָט ערקלערט, אָד די פּאַבריק ווערט געשלאָסען

Advertisement for 'Yiddish Theater' (יודיש טעאָטער) at the 'Capitol' (פּאַרלאָמאָנט) cinema. It lists the film 'The King of the Jews' (פּאַרל פּאַרלאָמאָנט) and 'The King of the Jews' (פּאַרל פּאַרלאָמאָנט) starting on Dec 7th. It also mentions 'The King of the Jews' (פּאַרל פּאַרלאָמאָנט) starting on Dec 9th.

Advertisement for 'Lya de Putti' (ליאַ דע פּוטטי) at the 'Capitol' (פּאַרלאָמאָנט) cinema. It lists the film 'The King of the Jews' (פּאַרל פּאַרלאָמאָנט) starting on Dec 9th.

Advertisement for the 'Capitol' (פּאַרלאָמאָנט) cinema. It features the name 'OLGA CZECHOWA, HANS SCHLETTOW' and lists the film 'The King of the Jews' (פּאַרל פּאַרלאָמאָנט) starting on Dec 9th.

Advertisement for 'Stylosy' (שטילוסי) at the 'Capitol' (פּאַרלאָמאָנט) cinema. It lists the film 'The King of the Jews' (פּאַרל פּאַרלאָמאָנט) starting on Dec 9th.

דער זעלבסטשטענדיגער סוחר

געהט פאמעליך איבער צו דער ראל פון א קאמפאניע

די שלעכטע און נומע ווייטע פון דער פרייע-ווייטע - דער סוחר אלס סובן צווישען פראדוקציע און קאנסומציע

עס זענען פערקלענער געווארען, מיר ווילען אבער געוויינען, אז די דאזיגע פרייע-ווייטע קאן מיט א זייט האבען א השפעה אויף פערקלענערע די קאסטען פון די אונטערשטע סטאבילע אין דער קאמפאניע, יא מיר מוזען אונזער אינוועסטירע-פאליטיק ריכטען אונטער דעם געזיכטס-פונקט פון שפעטערע אויטאמאטען און נישט לאזען ויך מירייען פון מאמענטאנע ניגסטיגע קאניונקטורען.

די פרייע-ווייטע, וואס וועט איצט טרעפן דאס פאליטישע יודענטום, וועט דא אנטרעפן אויף א גאר קאמפליצירטע סיטואציע, עס איז גוט בער קאנען די געזעצטע קאניונקטורען אין די קליינע

פון ג. נפתלי שווערץ

ד. גל. די יסודותייגע עלעמענטען פון יעדען וויסשאפט, אלס מייספיל קען דינען, אז קוהילען, הגם עס איז איצט דער סעקולערער זענען אין דייטש לאנד געפאלען מיט 6 פראצענט מיט דעם, אז די דאזיגע רעווקאציע איז נאך נישט קיין ענטגער-טיגע, דאס זעלבע איז אויך, נוגע מעטאל.

מיר זענען נישט בכוח דא איסאציערענען צו אים פלוצלינגעל, די אלע זאכען, וועמענס פרייע-ווייטע פאר יעדען שריט, וואס דער מענטש מאכט פאראיס אויפ'ן הענג צו ציוויליזאציע; פאר יעדען נייער ערפינדונג און ענטדעקונג, וואס דער מענטש מאכט, בעזאמלט ער זעהר סייזער, פאלי-ער-קלערס דראפטעסאלער אלבערט באכעם.

דאס אינטערעסאנטע דערביי איז, זאגט דער פראפעסאר, אז פראץ די אלע נייע ערפינדונגען און פראץ אלע היגענישע מיטלען, וואס מיר ווערן אנטווענדען, לעבען די מענטשן איצט א סך שמוציגער, ווי די אלט-וויילדע מענטשן הא-בען געלעבט מיט טויזענדער יארהערן צוריק, ווען מען האט נישט געהאט קיין וואסער אין די היי-זעל, און קיין וואסער, און קיין גרויסארטיגע בעדער.

ווען די מענטשן האבען ערפינדען פייער, האט מען געמיינט, אז דאס וועט זיין דער גרעס-טער גליק פאר דער מענשהייט, נאך מעהר האט מען זיך געפרעגט, ווען מען האט זיך ערפינדען קינסטליכע מיטלען ווי אזוי צו בעלייטען די היי-זעל מרייער דורך נאכער טאכער דורך נאך און ענדליך דורך עלטערטע, אין דער אמת'ן האט אבער די ערפינדונג פון פייער קיין גוטעס נישט געטאן דעם מענטשען, ערשטענס, וואס דער מענטש זיך צוגעוואוינט צו עסען פליץ געקאכטעס, קאכע-דיג פערניכטעט דאס די וויכטיגסטע וויסנשאפט, וואס ניבען דעם קערפער א ספעציעלע קראפט, דער אמאליגער מענטש האט נישט געוואוסט פון די אלע חכמות, ער האט זיך פרעגט מיט נאטורלי-כע שפייזען און ער האט זיך געגעסען ווי אזוי די נאטור האט זיך ארויסגעבראכט, דערפאר איז ער טאקע געוועזען שוואכער און געווינדער.

אבער דאס איז נאך נישט פלעם, זאגט פרא-פעסאר באכעם, מיט דעם, וואס דער מענטש האט זיך אויסגעפרעגט צו שאפען קינסטליכע ליכט, האט ער אויסגעהערט א אטעמען פרייע לופט און די גאנצע ציוויליזאציע פון דעם קערפער פון א מאן-דערגעס מענטשען לייט דערפון זעהר פיל, אמאל

ווען די ווילדע מענטשן האבען געלאבט אין פליכטען ווילען און האבען נישט געהאט קיין ליכט, זענען זיי פערבלעבן, אין די היילען זענען אין מאמענט-פען, ווען זיי האבען זיך געדארט בעציען פון שטורם אדער אן ווילדע חיות, זיי זענען געווען אין די היילען, מעהרסטענמאלס ביינאכט, זיי זענען אבער זיי דער ערשטער שטייגער פון דער ווען האט זיך געוועזען אויפ'ן האלדאנען, זענען זיי ארויס פון די אינסטערע היילען און האבען זיך געווערעט אונטער די ווען-שטראהלען, וועלכע זענען דער בעסטער הייל-מיטלען לעבען אלערליי קראנקהייטען, זיי האבען געלעבט, האבען זיך שמויער, זענען געווארען אויף געזעצט, פליץ און-סער די שטראהלען פון דעם זון, אפילו אביסל שפעטער, ווען זיי מענטשן האבען זיך אויסגע-לערנט אויסשטעלען היילען, האבען זיי נאך פליץ געגעסען פרישע לופט און ווען-שיין, פון קיין פענסטער האט מען נישט געהאט, אנטשטאם פענסטער זענען געווען אפגעצעלטעכער אין די זענד און דורך זיי אין די פרישע לופט אריינגע-קומען, ווען זיי האבען אפילו געארבייט אין הויז זענען זיי געוועזען ביים אפגענום פענסטער, האבען געאטעמט פרישע לופט און די ווען-שטראהלען האבען צווארטיגט זייערע גלידער.

דער היינטיגער מענטש וועט דאך מענטש נישט זיך זענען שוין ער זיצט א סאך פערשיטעט אין דער פארבריק, דער איז בייזער, די לופט אין די גרויסע שטעט איז פול מיט שמוץ, קעמפרימנטען, וואס זענען געווארען אין שיקאגא, האבען בעוה-זען, אז די לופט דארט איז שטעט איז אזוי שמו-ציג, אז אין יעדען קווארטער מיי'ן לופט געפינט זיך נישט ווייניגער זיך דריי טויזענד טאן שמוץ, עה-ליכעס איז דער צושטאנד אין אונזערע גרויסע שטעט, היינט פון ווענען זאל דער מענטש אטעמען מיט פרישע לופט, ווען די לופט איז גאר פער-פענסטעט שמוץ; זייליב דעם שמוץ אין רויך, וואס געפינט זיך אין דער לופט, קען די זון זעל-טען צוקומען זיך דער ערד און די ווען-שטראהלען האבען צו שווערן ארבייט דורכצוברענגען זיך דורך די געדיכטע וואלקענס פון שמוץ און רויך אונט-ווארמען אביסלע דעם מענטשען, היגעטער-זייט זעהט דער שטאטישער מענטש זעהר ווייניג ווען-שיין.

ווען די ווילדע מענטשן האבען געלאבט אין פליכטען ווילען און האבען נישט געהאט קיין ליכט, זענען זיי פערבלעבן, אין די היילען זענען אין מאמענט-פען, ווען זיי האבען זיך געדארט בעציען פון שטורם אדער אן ווילדע חיות, זיי זענען געווען אין די היילען, מעהרסטענמאלס ביינאכט, זיי זענען אבער זיי דער ערשטער שטייגער פון דער ווען האט זיך געוועזען אויפ'ן האלדאנען, זענען זיי ארויס פון די אינסטערע היילען און האבען זיך געווערעט אונטער די ווען-שטראהלען, וועלכע זענען דער בעסטער הייל-מיטלען לעבען אלערליי קראנקהייטען, זיי האבען געלעבט, האבען זיך שמויער, זענען געווארען אויף געזעצט, פליץ און-סער די שטראהלען פון דעם זון, אפילו אביסל שפעטער, ווען זיי מענטשן האבען זיך אויסגע-לערנט אויסשטעלען היילען, האבען זיי נאך פליץ געגעסען פרישע לופט און ווען-שיין, פון קיין פענסטער האט מען נישט געהאט, אנטשטאם פענסטער זענען געווען אפגעצעלטעכער אין די זענד און דורך זיי אין די פרישע לופט אריינגע-קומען, ווען זיי האבען אפילו געארבייט אין הויז זענען זיי געוועזען ביים אפגענום פענסטער, האבען געאטעמט פרישע לופט און די ווען-שטראהלען האבען צווארטיגט זייערע גלידער.

דער היינטיגער מענטש וועט דאך מענטש נישט זיך זענען שוין ער זיצט א סאך פערשיטעט אין דער פארבריק, דער איז בייזער, די לופט אין די גרויסע שטעט איז פול מיט שמוץ, קעמפרימנטען, וואס זענען געווארען אין שיקאגא, האבען בעוה-זען, אז די לופט דארט איז שטעט איז אזוי שמו-ציג, אז אין יעדען קווארטער מיי'ן לופט געפינט זיך נישט ווייניגער זיך דריי טויזענד טאן שמוץ, עה-ליכעס איז דער צושטאנד אין אונזערע גרויסע שטעט, היינט פון ווענען זאל דער מענטש אטעמען מיט פרישע לופט, ווען די לופט איז גאר פער-פענסטעט שמוץ; זייליב דעם שמוץ אין רויך, וואס געפינט זיך אין דער לופט, קען די זון זעל-טען צוקומען זיך דער ערד און די ווען-שטראהלען האבען צו שווערן ארבייט דורכצוברענגען זיך דורך די געדיכטע וואלקענס פון שמוץ און רויך אונט-ווארמען אביסלע דעם מענטשען, היגעטער-זייט זעהט דער שטאטישער מענטש זעהר ווייניג ווען-שיין.

(ערצעהלונג) - פון ש. רויסנאו

זעלכע האבען געשמעקט פאר א מיל מיט דער-גאסט, אין האב נישט געוואלט איהם בעגעגענען פנים אל פנים צוליב די טריפה סחורה אין בוים קעשענע, בין אין מיר געגאנגען ווייטער, איך בין געגאנגען פאמעלעך, אבער איך האב געפיהלט, אז אנטאן געטט מיר נאך טראס ביר טראס-שלעכט! איך האב דערפיהלט ווי די צייטונג ברענט מיר די בוים קעשענע, איך האב איהר מורא גע-האט אנטווארען.

דער צעלע אביסלע שנעלער! מאך עס נישט אזוי באריכתיג, איך זיך דא ווי אויף הייסע קוילען! - האב איך זיך אויף איהם צושטרען, די האסט מיר דערווייל אפגעברענגען, בקיצור, איך האב געזאגט צו פערקלענערע זיך צום וועלדעל, בין געגאנגען אביסלע שנעלער, אבער איך האב אלץ געשפירט הינטער מיר דעם גארדאטאויס טריט, וואס טוט מען? דערווייל בין איך פערביי הורניגס הויף און דערדעלע דעם ברונגס, מיר איז הייב איינגעפאלען א גידענאק-אריינגעווארפען די צייטונג אין ברונגס, איך בין צוגעגאנגען צום ברונגס און דארט זיך א היילע געפארעט, מלווירטש א טרונק, און דערווייל אריי-געווארפען די צייטונג איינגעווענג, פטור געווארען פון המץ איז מיר פאלד געווארען לייכטער אויפ'ן הארצען, די פיס זענען מיר געווארען שטייפער און איך האב דערשפירט אין מיר מוחות צו לוי-פען ווי א הירש.

ווען איך האב זיך אומגעקערט און געכאפט א קוק אויף א ווייט, האב איך בעמערקט דאס אנט-טון געהט זיך ווייטער צום וועלדעל צו נישט אומקענדיג זיך אויף מיר.

איז ברונים

די מעשה איז זיך פערלאפען אין א קליין ארש שטעטל אין רוסלאנד נאך דער מלחמה מיט יאפאן, ווען די רעוואלוציאנערע כוואליע, וואס האט ארוםגעפאפט דאס לאנד, האט א ביסלע נאכגעלאזט, אין גאנצע זענען דארט געווען א טויזענט נשמות, אבער דאס לעבען האט דארט געקנישען ווי אין א גרויסער שטאט, עס זענען דארט אפילו געווען צוויי דריי פאליטישע פארטייען, וועלכע האבען זיך, פון זייער דורשט נאך א קאפעטשקע פרייהייט, איינע פון אונזערע הערמליכע באנק געשמאק בער-קעמפט.

דאס בונד, וואו איך בין געווען א מיטגליד, האט דער פערמאנט דריי מנינים בחורים און מיד-לעך, מיר פלעגען זיך צוזאמנען יעדען שבת נאכ'ן טשאלענען אין א חברים שטוב, פערמאכען די לאדען, אז דער שבת גוי פרייליך, אדער דער גארדאטאוי אנטאן, זאל אונז קיין עין-הרע נישט געבען, און דאוואי צו דער ארבייט.

קודם כל האט א חבר אדער א חבריטע געוהן גען אדער דעקלארירט א פערבאטענע ליד, דאן איז עמיצער ארויסגעראטען מיט א רעדע אדער א פאר-לעונג פון א בראשורע אדער בעלע, גאנץ אפט האבען נישט די צוהערער, נישט דער פארלעזער פערשטאנען דעם פרישע המילות פון דאס געליעזענע, איך מען זאגען ווייל, זאל עס מיר נישט זיין צו קיין גווא, איך אליין בין משהרערע מאל געווען איינער פון די פארלעזער.

די ליטעראטור פון בונד פלעגט אנקומען אויף אים נאמען און פון מין הויז פלעגט דאס שוין געהען געהען צו, הקמות, ביז די צייטונג אדער דאס ביכעל איז פאריטען און צופליקט געווארען אויף פרייזעלעך, אזוי דורשטיג זענען מיר גע-ווען נאך א פרייען ווארט.

זעלכע האבען געשמעקט פאר א מיל מיט דער-גאסט, אין האב נישט געוואלט איהם בעגעגענען פנים אל פנים צוליב די טריפה סחורה אין בוים קעשענע, בין אין מיר געגאנגען ווייטער, איך בין געגאנגען פאמעלעך, אבער איך האב געפיהלט, אז אנטאן געטט מיר נאך טראס ביר טראס-שלעכט! איך האב דערפיהלט ווי די צייטונג ברענט מיר די בוים קעשענע, איך האב איהר מורא גע-האט אנטווארען.

דאס טוט מען! די קרייזע פון גרויסע

שטעלעך, א קאנקורענץ, וואס האט שוין לאנג פערניכטעט יעדער מינדסטען ריווח פון סוחר, אזוי ארום וועט דער דאזיגער סחורות-רעזערע, וואס געפינט זיך נאך דארט ביי יעדער יוד זיך אלעמאל פערקלענערען, צוליב דעם פערקלענערען זיך פון זיין ווערט, דעם מוזום, וואס דער בעטרעפער סוחר האט אריינגעלעגט אין דער סחורה, זינט פון טאג צו טאג און עס וועט אויסקומען, אז דער סוחר וועט ווערען בלויז דאס ווערקצייג פון פאבריק-קאנס און ער וועט מוזען איבערנעמען די ראל פון א קאמפאניע, ער וועט אויפערנען צו עקזיסטירען אלס זעלבסט-שטענדיגער וויסנשאפטליכער יחיד און אויף איהם ערשט וועט פערווינקליכט ווערען אין דער מאס דער דאזיגער קאמף, וואס פיהרט זיך צווישען דער שטייגערונג פון דער פראדוקציע און דעם פאלען פון דער קאנסומציע, דאס וואס עס איז פאר'ן פאבריקאנט בלויז א קליינע רעזיר-באציע פון ריווח, איז פאר'ן סוחר א שטיין וואס צעשמעטערט זיין געוויסנען.

מענשען בעזאהרען זעהר טייער פאר דעם וואס זיי ווערען ציוויליזירט, זאגט א בער'המטער פראפעסאר

איצט, אז די וויסנשאפט האט געשאנקען דער מענטשן אן אויטאמאביל, זיצט דער מענטש פערשפארט אין דעם אויטאמאביל א גענצען סאג מיט די פענסטער פערשטעלעס פון דיקען גלאז אזוי, אז קיין פרישע לופט קען אהין נישט אריי-קומען.

ווייטער זאגט פראפעסאר באכעם, ליידען די מענטשן זעהר שוואך פון סומעל, דער אמאליגער מענטש האט געלעבט שטיל, רוהיג און געלעסען, עס איז נישט גאנצען וואס עס זאל איהם אויפ-רע-פען, דער מאדערנער מענטש לעבט אין שטענדי-גען סומעל און הירא, עס איז פערזייען געווארען דורך עקספעריומענטען, אז אפילו אין א פרוואכען איר, וואו עס איז פערזעלעטנסטעסג שטיל, איז אויך דא א צאך סומעל, וואס קומט אריין פון גאס, אז מען מוז פערשווערען היגעטערס מאל אזוי פיל ענער גיט אויף א געווענליכען געשטרעך ווי אין א פרי-דען, דער מאדערנער מענטש לעבט אין שטענדי-גען סומעל און הירא, עס איז פערזייען געווארען דורך עקספעריומענטען, אז אפילו אין א פרוואכען איר, וואו עס איז פערזעלעטנסטעסג שטיל, איז אויך דא א צאך סומעל, וואס קומט אריין פון גאס, אז מען מוז פערשווערען היגעטערס מאל אזוי פיל ענער גיט אויף א געווענליכען געשטרעך ווי אין א פרי-דען, דער מאדערנער מענטש לעבט אין שטענדי-גען סומעל און הירא, עס איז פערזייען געווארען דורך עקספעריומענטען, אז אפילו אין א פרוואכען איר, וואו עס איז פערזעלעטנסטעסג שטיל, איז אויך דא א צאך סומעל, וואס קומט אריין פון גאס, אז מען מוז פערשווערען היגעטערס מאל אזוי פיל ענער גיט אויף א געווענליכען געשטרעך ווי אין א פרי-דען, דער מאדערנער מענטש לעבט אין שטענדי-גען סומעל און הירא, עס איז פערזייען געווארען דורך עקספעריומענטען, אז אפילו אין א פרוואכען איר, וואו עס איז פערזעלעטנסטעסג שטיל, איז אויך דא א צאך סומעל, וואס קומט אריין פון גאס, אז מען מוז פערשווערען היגעטערס מאל אזוי פיל ענער גיט אויף א געווענליכען געשטרעך ווי אין א פרי-דען, דער מאדערנער מענטש לעבט אין שטענדי-גען סומעל און הירא, עס איז פערזייען געווארען דורך עקספעריומענטען, אז אפילו אין א פרוואכען איר, וואו עס איז פערזעלעטנסטעסג שטיל, איז אויך דא א צאך סומעל, וואס קומט אריין פון גאס, אז מען מוז פערשווערען היגעטערס מאל אזוי פיל ענער גיט אויף א געווענליכען געשטרעך ווי אין א פרי-דען, דער מאדערנער מענטש לעבט אין שטענדי-גען סומעל און הירא, עס איז פערזייען געווארען דורך עקספעריומענטען, אז אפילו אין א פרוואכען איר, וואו עס איז פערזעלעטנסטעסג שטיל, איז אויך דא א צאך סומעל, וואס קומט אריין פון גאס, אז מען מוז פערשווערען היגעטערס מאל אזוי פיל ענער גיט אויף א געווענליכען געשטרעך ווי אין א פרי-דען, דער מאדערנער מענטש לעבט אין שטענדי-גען סומעל און הירא, עס איז פערזייען געווארען דורך עקספעריומענטען, אז אפילו אין א פרוואכען איר, וואו עס איז פערזעלעטנסטעסג שטיל, איז אויך דא א צאך סומעל, וואס קומט אריין פון גאס, אז מען מוז פערשווערען היגעטערס מאל אזוי פיל ענער גיט אויף א געווענליכען געשטרעך ווי אין א פרי-דען, דער מאדערנער מענטש לעבט אין שטענדי-גען סומעל און הירא, עס איז פערזייען געווארען דורך עקספעריומענטען, אז אפילו אין א פרוואכען איר, וואו עס איז פערזעלעטנסטעסג שטיל, איז אויך דא א צאך סומעל, וואס קומט אריין פון גאס, אז מען מוז פערשווערען היגעטערס מאל אזוי פיל ענער גיט אויף א געווענליכען געשטרעך ווי אין א פרי-דען, דער מאדערנער מענטש לעבט אין שטענדי-גען סומעל און הירא, עס איז פערזייען געווארען דורך עקספעריומענטען, אז אפילו אין א פרוואכען איר, וואו עס איז פערזעלעטנסטעסג שטיל, איז אויך דא א צאך סומעל, וואס קומט אריין פון גאס, אז מען מוז פערשווערען היגעטערס מאל אזוי פיל ענער גיט אויף א געווענליכען געשטרעך ווי אין א פרי-דען, דער מאדערנער מענטש לעבט אין שטענדי-גען סומעל און הירא, עס איז פערזייען געווארען דורך עקספעריומענטען, אז אפילו אין א פרוואכען איר, וואו עס איז פערזעלעטנסטעסג שטיל, איז אויך דא א צאך סומעל, וואס קומט אריין פון גאס, אז מען מוז פערשווערען היגעטערס מאל אזוי פיל ענער גיט אויף א געווענליכען געשטרעך ווי אין א פרי-דען, דער מאדערנער מענטש לעבט אין שטענדי-גען סומעל און הירא, עס איז פערזייען געווארען דורך עקספעריומענטען, אז אפילו אין א פרוואכען איר, וואו עס איז פערזעלעטנסטעסג שטיל, איז אויך דא א צאך סומעל, וואס קומט אריין פון גאס, אז מען מוז פערשווערען היגעטערס מאל אזוי פיל ענער גיט אויף א געווענליכען געשטרעך ווי אין א פרי-דען, דער מאדערנער מענטש לעבט אין שטענדי-גען סומעל און הירא, עס איז פערזייען געווארען דורך עקספעריומענטען, אז אפילו אין א פרוואכען איר, וואו עס איז פערזעלעטנסטעסג שטיל, איז אויך דא א צאך סומעל, וואס קומט אריין פון גאס, אז מען מוז פערשווערען היגעטערס מאל אזוי פיל ענער גיט אויף א געווענליכען געשטרעך ווי אין א פרי-דען, דער מאדערנער מענטש לעבט אין שטענדי-גען סומעל און הירא, עס איז פערזייען געווארען דורך עקספעריומענטען, אז אפילו אין א פרוואכען איר, וואו עס איז פערזעלעטנסטעסג שטיל, איז אויך דא א צאך סומעל, וואס קומט אריין פון גאס, אז מען מוז פערשווערען היגעטערס מאל אזוי פיל ענער גיט אויף א געווענליכען געשטרעך ווי אין א פרי-דען, דער מאדערנער מענטש לעבט אין שטענדי-גען סומעל און הירא, עס איז פערזייען געווארען דורך עקספעריומענטען, אז אפילו אין א פרוואכען איר, וואו עס איז פערזעלעטנסטעסג שטיל, איז אויך דא א צאך סומעל, וואס קומט אריין פון גאס, אז מען מוז פערשווערען היגעטערס מאל אזוי פיל ענער גיט אויף א געווענליכען געשטרעך ווי אין א פרי-דען, דער מאדערנער מענטש לעבט אין שטענדי-גען סומעל און הירא, עס איז פערזייען געווארען דורך עקספעריומענטען, אז אפילו אין א פרוואכען איר, וואו עס איז פערזעלעטנסטעסג שטיל, איז אויך דא א צאך סומעל, וואס קומט אריין פון גאס, אז מען מוז פערשווערען היגעטערס מאל אזוי פיל ענער גיט אויף א געווענליכען געשטרעך ווי אין א פרי-דען, דער מאדערנער מענטש לעבט אין שטענדי-גען סומעל און הירא, עס איז פערזייען געווארען דורך עקספעריומענטען, אז אפילו אין א פרוואכען איר, וואו עס איז פערזעלעטנסטעסג שטיל, איז אויך דא א צאך סומעל, וואס קומט אריין פון גאס, אז מען מוז פערשווערען היגעטערס מאל אזוי פיל ענער גיט אויף א געווענליכען געשטרעך ווי אין א פרי-דען, דער מאדערנער מענטש לעבט אין שטענדי-גען סומעל און הירא, עס איז פערזייען געווארען דורך עקספעריומענטען, אז אפילו אין א פרוואכען איר, וואו עס איז פערזעלעטנסטעסג שטיל, איז אויך דא א צאך סומעל, וואס קומט אריין פון גאס, אז מען מוז פערשווערען היגעטערס מאל אזוי פיל ענער גיט אויף א געווענליכען געשטרעך ווי אין א פרי-דען, דער מאדערנער מענטש לעבט אין שטענדי-גען סומעל און הירא, עס איז פערזייען געווארען דורך עקספעריומענטען, אז אפילו אין א פרוואכען איר, וואו עס איז פערזעלעטנסטעסג שטיל, איז אויך דא א צאך סומעל, וואס קומט אריין פון גאס, אז מען מוז פערשווערען היגעטערס מאל אזוי פיל ענער גיט אויף א געווענליכען געשטרעך ווי אין א פרי-דען, דער מאדערנער מענטש לעבט אין שטענדי-גען סומעל און הירא, עס איז פערזייען געווארען דורך עקספעריומענטען, אז אפילו אין א פרוואכען איר, וואו עס איז פערזעלעטנסטעסג שטיל, איז אויך דא א צאך סומעל, וואס קומט אריין פון גאס, אז מען מוז פערשווערען היגעטערס מאל אזוי פיל ענער גיט אויף א געווענליכען געשטרעך ווי אין א פרי-דען, דער מאדערנער מענטש לעבט אין שטענדי-גען סומעל און הירא, עס איז פערזייען געווארען דורך עקספעריומענטען, אז אפילו אין א פרוואכען איר, וואו עס איז פערזעלעטנסטעסג שטיל, איז אויך דא א צאך סומעל, וואס קומט אריין פון גאס, אז מען מוז פערשווערען היגעטערס מאל אזוי פיל ענער גיט אויף א געווענליכען געשטרעך ווי אין א פרי-דען, דער מאדערנער מענטש לעבט אין שטענדי-גען סומעל און הירא, עס איז פערזייען געווארען דורך עקספעריומענטען, אז אפילו אין א פרוואכען איר, וואו עס איז פערזעלעטנסטעסג שטיל, איז אויך דא א צאך סומעל, וואס קומט אריין פון גאס, אז מען מוז פערשווערען היגעטערס מאל אזוי פיל ענער גיט אויף א געווענליכען געשטרעך ווי אין א פרי-דען, דער מאדערנער מענטש לעבט אין שטענדי-גען סומעל און הירא, עס איז פערזייען געווארען דורך עקספעריומענטען, אז אפילו אין א פרוואכען איר, וואו עס איז פערזעלעטנסטעסג שטיל, איז אויך דא א צאך סומעל, וואס קומט אריין פון גאס, אז מען מוז פערשווערען היגעטערס מאל אזוי פיל ענער גיט אויף א געווענליכען געשטרעך ווי אין א פרי-דען, דער מאדערנער מענטש לעבט אין שטענדי-גען סומעל און הירא, עס איז פערזייען געווארען דורך עקספעריומענטען, אז אפילו אין א פרוואכען איר, וואו עס איז פערזעלעטנסטעסג שטיל, איז אויך דא א צאך סומעל, וואס קומט אריין פון גאס, אז מען מוז פערשווערען היגעטערס מאל אזוי פיל ענער גיט אויף א געווענליכען געשטרעך ווי אין א פרי-דען, דער מאדערנער מענטש לעבט אין שטענדי-גען סומעל און הירא, עס איז פערזייען געווארען דורך עקספעריומענטען, אז אפילו אין א פרוואכען איר, וואו עס איז פערזעלעטנסטעסג שטיל, איז אויך דא א צאך סומעל, וואס קומט אריין פון גאס, אז מען מוז פערשווערען היגעטערס מאל אזוי פיל ענער גיט אויף א געווענליכען געשטרעך ווי אין א פרי-דען, דער מאדערנער מענטש לעבט אין שטענדי-גען סומעל און הירא, עס איז פערזייען געווארען דורך עקספעריומענטען, אז אפילו אין א פרוואכען איר, וואו עס איז פערזעלעטנסטעסג שטיל, איז אויך דא א צאך סומעל, וואס קומט אריין פון גאס, אז מען מוז פערשווערען היגעטערס מאל אזוי פיל ענער גיט אויף א געווענליכען געשטרעך ווי אין א פרי-דען, דער מאדערנער מענטש לעבט אין שטענדי-גען סומעל און הירא, עס איז פערזייען געווארען דורך עקספעריומענטען, אז אפילו אין א פרוואכען איר, וואו עס איז פערזעלעטנסטעסג שטיל, איז אויך דא א צ

